

Εφημερίδα

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

« Έλλειψη νομοπαραγωγής ή πολυνομία; »

10 Μαρτίου 2002

Ελλειψη νομοπαραγωγής ή πολυνομία;

Αδιακρίτως και ανεξαιρέτως, όλοι οι πολιτικοί, όλοι οι θεράποντες του δικαίου, δικαστές, δικηγόροι, καθηγητές αλλά και οι απλοί πολίτες, επικρίνουν το φαινόμενο της ασυγκράτητης πολυνομίας, που επικρατεί στο δικαίωμά μας σύστημα.

Η επίκριση είναι βασιμότητα, αναμφίβολα. Η πολυνομία υπονομεύει την ασφάλεια δικαίου,

Του ΣΩΤΗΡΗ ΚΟΣΜΙΔΗ
γεν. γραμματέα του
Υπουργικού Συμβουλίου

δυσχεραίνει την αναζήτηση της ισχύος

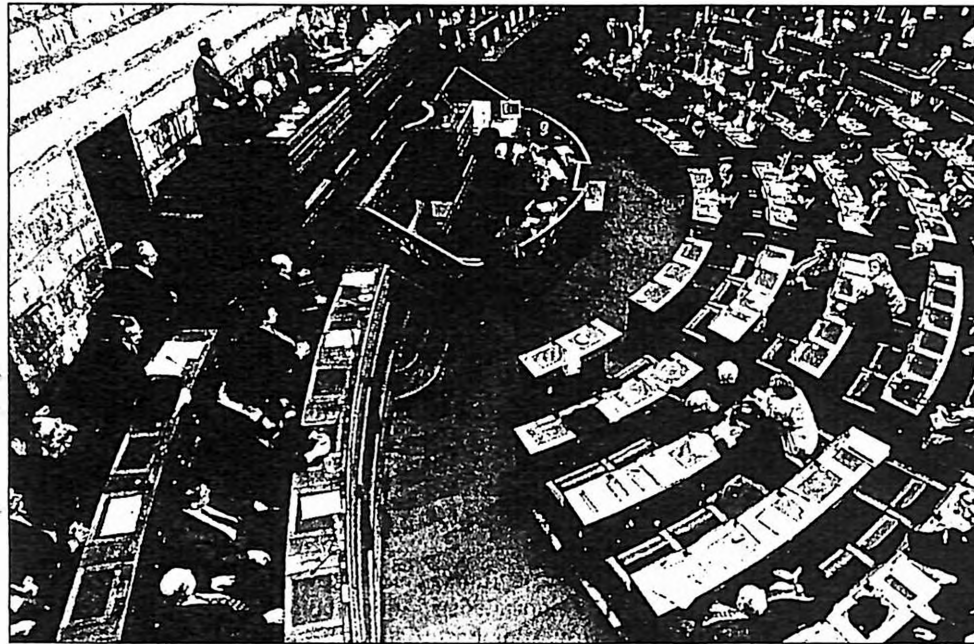
σας κάθε φορά ρύθμισης, δημιουργεί γκρίζες ζώνες, οι οποίες διευκολύνουν τις παρερμηνείες.

Παράλληλα, πολλές διατάξεις ή και ολόκληροι νόμοι παραμένουν σε αδράνεια και ακρησία, είτε διότι δεν εκδίδονται οι προβλεπόμενες κανονιστικές πράξεις είτε διότι η εφαρμογή τους προσκρούει σε αντιδράσεις είτε διότι ο επόμενος υπουργός διαφωνεί με τις πρωτοβουλίες του προκατόχου του.

Αν αυτές οι διαπιστώσεις είναι ακριβείς, τότε οι επικρίσεις που δέχθηκε πρόσφατα η κυβέρνηση για δήθεν απραξία νομοθετικού έργου συνιστά κραυγαλέα αντίφαση και προδίδει υποκρισία και μικροκομματικά αντιπολιτευτικά σκοπιμότητα. Είναι αδιανόητη και απαράδεκτη η ταυτόχρονη και από τους ίδιους κύκλους προερχόμενη μομφή κατά της αλόγιστης και άσκοπης παραγωγής νομοθετικού έργου και κατά της έλλειψης νομοπαραγωγής.

Επιτέλους, ας επιλέξουμε. Προσωπικά, επιλέγω την παραγωγή νομοθετικού έργου, αν και όταν αυτή είναι επιβεβλημένη, προκειμένου να ρυθμιστούν ουσιαστικά και σημαντικά θέματα ή προκειμένου να επανεξεταστούν θέματα ήδη ρυθμισμένα που απαιτούν προσαρμογή σε νεότερες εξελίξεις.

Η Βουλή δεν αναβαθμίζεται όταν νομοθετεί, σώνει και καλά, άσκοπα ή αδιάφορα, συχνά και πυκνά. Η Βουλή είναι θεμελιώδης θεσμός του δημοκρατικού πολιτεύματος

Η Ολομέλεια της Βουλής ασχολείται με νομοθετικό έργο σε μία και μόνη συνεδρίαση κατά νομοσχέδιο, πλην ορισμένων εξαιρέσεων.

και όχι γλάστρα για να ποτίζεται καθημερινά με το ίδιο νεράκι. Η Βουλή νομοθετεί, ελέγχει, κρίνει και επικρίνει, θεωρακίζει και παρακολουθεί τη λειτουργία των θεσμών, προτείνει λύσεις στα προβλήματα, πάζει με τον δικό της τρόπο στη βέλτιστη λειτουργία του πολιτεύματος.

Πέραν αυτών των γενικότερων σκέψεων, όμως, υπάρχει και μια άλλη απάντηση στις επικρίσεις για τη δήθεν νομοθετική απραξία της κυβέρνησης. Οι επικριτές, σκόπιμα αποκρύπτουν ότι με το νέο Σύνταγμα και με το νέο Κανονισμό της Βουλής που ισχύει από τις αρχές του 2002, τα νομοσχέδια συζητούνται και ψηφίζονται στις διαρκείς επιτροπές, η δε ενασχόληση της Ολομέλειας με νομοθετικό έργο περιορίζεται σε μία και μόνη συνεδρίαση κατά νομοσχέδιο, πλην ορισμένων εξαιρέσεων. Πρόκειται για τη λεγόμενη «μικρή διαδικασία». Μέχρι πρότινος τα νομοσχέδια συζητούντο στην Ολομέλεια κατά μέσο όρο σε τρεις

συνεδριάσεις. Συνεπώς, για να ασκεί εφεξής νομοθετικό έργο η Ολομέλεια θα πρέπει απλά και μαθηματικά να τριπλασιασθεί η παραγωγή νομοσχεδίων.

Εξάλλου είναι σημαντικό να τονισθεί ότι θεσπίστηκαν χρονικοί περιορισμοί για την κατάθεση και συζήτηση νομοσχεδίων ή προτάσεων νόμων. Οι προθεσμίες αυτές εγγυώνται τη διαφάνεια της νομοθετικής διαδικασίας. Παράλληλα, αυστηροί περιορισμοί, χρονικοί και θεματικοί, στην κατάθεση τροπολογιών και προσθηκών, τόσο εκ μέρους της κυβέρνησης όσο και εκ μέρους των βουλευτών, αποτρέπουν αφηνιδιασμούς και προχειρότητες.

Μετά τη συμβολή του αναθεωρημένου Συντάγματος και του νέου Κανονισμού της Βουλής στην καλύτερη παραγωγή νομοθετικού έργου, η κυβέρνηση σύντομα θα θεσπίσει κανόνες ποιοτικής αναβάθμισης και ελέγχου αυτού του έργου.

Εισήλθαμε σε νέο αιώνα. Η τεχνολογία καλπάζει πέραν πάσης φαντασίας, οι θεσμοί προσαρμόζονται, οι ρόλοι

μεταβάλλονται. Και ο ρόλος της Βουλής στις τρέχουσες και επερχόμενες εξελίξεις είναι καυτά επίκαιρο να αναπροσδιορισθεί. Και παρεπόμενα και ο ρόλος του βουλευτή.

Συνεπώς, κάθε κριτική που ασκείται με βάση το παρελθόν και την παράδοση είναι ανεδαφική, ανεπίκαιρη, αντιφατική και κοντόφθαλμη.

Τέλος, η ίδια κριτική στηρίζεται σε ανακριβείς, διότι όποιος παρακολουθεί το έργο της Βουλής διαπιστώνει ευχερώς ότι ανεξάρτητα από τις παραπάνω γενικότερες απόψεις, η Βουλή δεν έπαυσε διόλου να νομοθετεί, διότι η κυβέρνηση συνεχίζει να αναλαμβάνει ρυθμιστικές πρωτοβουλίες. Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι στις οκτώ εβδομάδες έως το τέλος Φεβρουαρίου ψηφίστηκαν εννέα νομοσχέδια. Απλά, οι καλόπιστοι γνωρίζουν ότι πλέον η ψηφισιση ενός νομοσχεδίου προωθείται σε λιγότερες συνεδριάσεις σε σχέση με το πρόσφατο παρελθόν.